

[Gregersen.]

til § 60 at føje: „Statslaan maa ikke optages.“ Offentlig Gældsstiftelse betyder, at man pantsætter den arbejdende Befolkning Arbejdsfortjeneste til de rige her i Landet, og denne Pantsætning gælder, hvad der jo er et betydeligt skærpene Moment, ikke alene den nuværende Slægt, men ogsaa den kommende, saa sandt som alle Regeringer, hvad enten de bliver kaldt Venstre, radikale eller socialdemokratiske, ikke har nedbragt Gælden, men tværtimod steds har bragt den til at stige. Offentlige Gældsbreve er derfor af mange blevet betegnet som falske Veksler, der kræves omsat og fornyet af Mennesker, der aldrig har sat deres Navn under og aldrig har godkendt deres Udstedelse.

Ifølge de demokratiske Partiprogrammer skulde det ikke være vanskeligt at naa til Enighed om, at offentlig Gældsstiftelse er forkastelig. De fleste demokratiske Partiprogrammer siger, at man skal tage Skatten, altsaa Pengene, hvor Skatteevnen er. Der er ført megen Agitation her i Landet paa, at de rige skulde betale, men det har ikke haft meget Hold i Virkeligheden. Nej, Sandheden er den, hvad jeg har sagt før, at det offentlige tager største Delen af sine Indtægter ad indirekte Vej, og naar man skal have Penge af den lille, men mægtige Kreds af Mennesker, der virkelig ejer noget her i Landet, saa gaar man nok frem efter det saa stærkt bedyrede Evneprincip, men man tager ikke Pengene i Skat, nej, man laaner dem, og det vil jo sige, at de andre, de, der ikke har Evne til at laane ud, de i den Forstand fattige, kommer til at betale Renter til Kapitalisterne og til Kapitalisternes Efterkommere for Tid og Evighed. De besiddelsesløse gøres gennem offentlig Gældsstiftelse til Rentetrælle for Kapitalen.

Jeg har, hver Gang der har været stillet Forslag om nye Statslaan, stemt imod. Vi vil ikke være med til at øge de arbejdsfrie Indkomster for de rige, lige saa lidt som vi vil være med til yderligere Pantsætning af de arbejdendes, men besiddelsesløse beskedne Indkomster. Vi har derfor ønsket grundlovsfæstet, at denne modbydelige Politik bringes til Ophør.

Ejendomsretten er ukrænkelig, lyder det i § 77, og det kan for saa vidt ikke siges rigtigere eller bedre. Men den praktiserede Fortolkning af Begrebet Ejendomsret giver os Anledning til en Tilføjeelse ogsaa til denne Paragraf. Det er jo endnu „Ret“ i Danmark — Ret i Gaaseøjne —, at den Værdistigning, hele Befolkningsarbejdet og Samfundets

Udvikling og Vækst foraarsager, skal tilfalde den enkelte, der tilfældigvis har Skøde paa Jorden. Det er med andre Ord endnu Ret i Danmark, at Enkeltmand skal kunne tilrive sig Frugten af andres Arbejde. Alle skal vi leve paa Jorden, kun paa den kan Mennesket leve, avle sin Føde, hente Sten og Tømmer til sine Boliger og Jern til sine Redskaber o. s. v. Fra Jorden og dens Naturrigdomme henter Menneskene deres Fornødenheder, og uden Adgangen til den, kan vi ikke leve, den er vort Spisekammer og vort Forraadskammer. Og Jorden er ikke skabt af noget Menneske; intet Menneske kan sige: Denne Plet er frembragt af mig, og den er min. Ej heller kan han sige: Den er skabt af min Fader, og jeg har taget den i Arv. Jorden er ikke skabt af noget Menneske, men den er skabt til alle Mennesker. Vi er her som Gæster, og vi kommer her med den samme Ret. Det Barn, der fødes i Dag, fødes med den samme lige Ejendomsret til Jorden som alle andre, der er kommet før, og vi kan ikke sige til det Barn, der kommer i Morgen: Nu er alt beslagnagt, og der er ingen Plads for dig.

Følgen af at krænke denne Retsregel og at synde imod denne Lov er blevet, at en lille Flok kan leve hver Dag i Herlighed og Glæde uden Arbejde, og at den store, store Part af den danske Befolkning til Trods for en Produktionsevne og et rigdomsfrembringende Arbejde, som ingen Tid i Menneskehedens Historie har kendt Mage til, maa leve i en bestandig Kamp for Tilværelsen og det daglige Brød. Thi den, der har Nøglen til Spisekammeret, bestemmer, hvor meget de, der ingen Nøgler har, skal have at spise; han skruer Huslejen op i Byerne, og Jordens Dyrkere paa Landet gøres til Rentehovbønder for Kapitalismen og bliver i Tilgift Skattetælle for det offentlige.

Der var et Blad, der for et Par Aar siden spurgte Skattedirektør Buhl i København i Anledning af det voksende Antal Millionærer: Hvordan bliver man Millionær i København? Og Skattedirektøren svarede ikke, som man skulde have ventet, at Svaret vilde blive i et retsordnet Samfund som det danske: „Det bliver man ved haardt og energisk Arbejde, det bliver man ved gennem sit Arbejde at frembringe de Værdier, som Millionerne er Udtryk for“. Nej, han svarede: „Det bliver man ved Køb af Jord og Grund og“, tilføjede han, „ved heldig Spekulation med Aktier og Obligationer paa Børsen.“

De mægtige Millionværdier, der skabes